

Den Levende Martyr!

Talhah ibn Ubaydullah radiyallahu anhu(ra)

*Talhah ibn Ubaydullah var en af de første, der kom til Islam. En tapper ung mand, der af Profeten(saw) fik den gode nyhed, at han er i Jannah(Paradis), mens han stadig var i live. Dermed var han en af de **10 storslåede Sahaba**, der fik den gode nyhed, at de var i Jannah. Og Profeten(saw) slog dermed fast hvilken stor status Talhah(ra) havde i Islam.*

Efter en hastig hjemkomst tilbage til Mekka, efter en handelsrejse til Syrien, spurgte Talhah(ra) sin familie: "Er der sket noget i Mekka siden vi forlod den?" "Ja", svarede de tilbage. "Muhammad ibn Abdullah(saw) er kommet frem og påstår, at Han(saw) er en Profet og Abu Bakr(ra) følger efter Ham(saw)."

"Jeg plejede at have kendskab til Abu Bakr(ra)", sagde Talhah(ra). "Han er en medfølelse, elskværdig og blid mand. Han var en ærlig og retskaffen handler. Vi var glade for ham og kunne lide at sidde i hans selskab på grund af hans viden af Quraysh historie og slægtskab."

Senere, gik Talhah(ra) til Abu Bakr(ra) og spurgte: "Er det sandt hvad de siger, at Muhammad ibn Abdullah(saw) er fremkommet som en Profet, og at du følger Ham(saw)." "Ja det er rigtigt", svarede Abu Bakr(ra) og fortalte videre om Muhammad(saw), og hvilken god ting det ville være, hvis han fulgte samme vej som han. Talhah(ra), som en modpart til det Abu Bakr(ra) havde sagt til ham, fortalte om hans besynderlige sammenstød, i markedspladsen med en asket(religiøs mand) i Busra, Syrien. Man tror at han har sagt til Talhah(ra), at en ved navn af "Ahmad" vil dukke frem i Mekka omkring den tid, og at han vil være den sidste af Profeterne. Han fortalte osse Talhah(ra), at denne Profet vil forlade de hellige områder af Mekka for at udvandre til et

land med sort jordbund, vand og palmetræer...

Abu Bakr(ra) var forbavset af historien og tog Talhah(ra) med hen til Muhammad(saw). Profeten(saw) fortalte om Islam til Talhah(ra) og reciterede en portion af Quranen for ham. Talhah(ra) var begejstret. Han fortalte osse Profeten(saw) om hans samtale med asketten af Busra. Dér og med det samme, erklærede Talhah(ra) Shahadah – at der er ingen Gud end Allah og Muhammad(saw) er Hans sendebud. Han var dermed den fjerde person som blev introduceret til Islam af Abu Bakr(ra).

Quraysh folket var lamslået af den unge Talhahs(ra) accept af Islam. Den, der var mest modløs og ulykkelig, var hans mor. Hun havde håbet på, at han en dag ville være en leder i samfundet på grund af hans ædle karakter og fremtrædende dyd. Nogle fra Quraysh, urolig og bekymret, gik hen til Talhah(ra) så snart de kunne, for at vænne ham fra hans nye religion, men fandt i ham en bestemt og urokkelig sind så hård som sten. Da de opgav håbet om at overtale ham med blid overtalelse, greb de til forfølgelse og vold. Den følgende historie er berettet af Masud ibn Kharash:

“Medens jeg udførte min saiy(islamisk udøvelse) mellem as-Safa og al-Marwa, dukkede en menneskemængde op, hvor de alle skubbede til en ung mand, hvis hænder var bundet bag hans ryg. Mens de skubbede ham bagfra, overdængede andre ham med slag i hovedet. I menneskemængden var en gammel dame, som piskede ham gentagne gange og råbte skældsord ad ham. Jeg spurgte: ” Hvad er jeres anliggende med denne unge mand?”

“Dette er Talhah ibn Ubaydullah. Han gav sin religion op og følger nu manden(Abu Bakr) fra Banu Hashim.” “Og hvem er damen bag ham?”, spurgte jeg. “Hun er as-Sabah bint al-Hadrami, den unge mands mor”, svarede de.

Quraysh folket stoppede ikke dér. Nawfal ibn Khuwaylid, hvis øgenavn var ‘løven af Quraysh’ bandt Talhah(ra) og Abu Bakr(ra) sammen om et reb og overgav dem til den ligeglade og voldelige flok af Mekka for at blive slået og tortureret. Den

delte oplevelse, har uden tvivl bragt Talhah(ra) og Abu Bakr(ra) tættere sammen.

År passerede forbi og store begivenheder tog sin plads. Talhah(ra) voksede i statur, han bærede smerten og lidelsen af at være testet på Allahs og Profetens(saw) vej. Han opnåede den unikke ry blandt muslimerne, at blive kaldt den 'levende martyr'. Profeten(saw) kaldte ham os "Talhah den gode" og "Talhah den generøse".

Navnet den 'levende martyr' var fortjent efter Krigen af Uhud. Talhah(ra) havde gået glip af Krigen af Badr. Han(ra) og Said ibn Zayd(ra) var blevet sendt udenfor Medina på en mission af Profeten(saw), og da de vendte tilbage var Profeten(saw) og hans følgere allerede på vej tilbage fra Badr. De var begge triste over at miste chancen for at deltage i den første kampagne med Profeten(saw), men blev gevaldigt glade, da de fik vide, at de ville få samme belønning som dem, der kæmpede.

Under Uhud krigen, da muslimerne faldt ind i forvirrelse i begyndelsen af fjendtlighederne, blev Profeten(saw) udsat for livsfare. Der var omkring 11 mænd fra Ansar ved Hans(saw) side og 1 Muhajir – Talhah ibn Ubaydullah(ra). Profeten(saw) klatrede op ad bjerget tæt forfulgt af mushrikin. Profeten(saw) råbte:

"Den der tilbagedriver disse folk fra os vil være min ledsager i Jannah." "Jeg, O Allahs sendebud," råbte Talhah(ra).

"Nej, bliv på din plads", svarede Profeten(saw). En mand fra Ansar tilbød sig og Profeten(saw) accepterede. Han kæmpede indtil han blev Shaheed(martyr). Profeten(saw) klatrede højere opad bjerget med mushrikin tæt forfulgt bag sig. "Er der ikke én til at bekæmpe disse?"

Talhah(ra) tilbød sig igen frivillig men Profeten(saw) beordrede ham til at holde sin position. En anden person gik

øjeblikkeligt fremad, kæmpede og blev Shaheed. Dette skete indtil alle der stod ved Profetens(saw) side blev martyrer undtagen Talhah(ra).

“Nu, ja”, signalerede Profeten(saw) og Talhah(ra) tog kampen op. Det var her, Profetens(saw) tand var knækket, Hans(saw) pande var flænget, Hans(saw) læber var såret og blod strømte nedad Hans(saw) ansigt. Han(saw) var drænet af energi. Talhah(ra) sprang ind iblandt fjenden og drog dem væk fra Profeten(saw). Han returnerede tilbage til Profeten(saw) og hjalp ham med at klatre en smule mere højere opad bjerget og derefter lagde ham ned på jorden. Han fornyede igen sit angreb på fjenden og succesfuld drog han dem væk. Omkring denne hændelse sagde Abu Bakr:

“Ved det øjeblik var jeg og Abu ibn al-Jarrah langt fra Profeten(saw). Når vi kom tæt på for at assistere Ham(saw), sagde Profeten(saw): “Efterlad mig her og gå til jeres ven(Talhah).”

Dér var Talhah(ra) overstrømmet med blod. Han(ra) havde fået adskillelige sår fra sværd, spyd og pile. Hans(ra) fod var blevet såret og var faldet ind i et hulning og lå der bevidstløs.

Derefter sagde Profeten(saw): “Enhver som er fornøjet for at se en mand, der har fuldkommengjort sit liv, men stadig vandrer på jorden, lad ham da kigge på Talhah ibn Ubaydullah.”

Og når som helst Uhud krigen blev erindret, ville Abu Bakr as-Siddiq(ra) sige: “Den dag, hele den dag, tilhørte Talhah.”

Det var historien bag hvorfor Talhah(ra) blev kaldt den ‘levende martyr’. Der var talløse hændelser, der førte til at han blev kaldt ‘Talhah den gode’ og ‘Talhah den generøse’.

Talhah(ra) var en dreven og succesfuld handler, som rejste vidt og bredt til nord og syd af den Arabiske halvø. Det er

blevet sagt, at efter en af hans ture til Hadramawt, havde han profit, som løb op til 700.000 dirhams. Om nætterne ville han blive spændt og bekymret på grund af hans enorme rigdom. I en af de nætter, sagde hans kone Umm Kulthum(ra), datter af Abu Bakr(ra) til ham:

“Hvad er der galt med dig? Måske har jeg gjort noget, der har fortrædt dig?” “Nej”, svarede Talhah(ra). “Du er en vidunderlig kone til en muslimsk mand. Men jeg har tænkt siden i går nat. Hvordan kan en mand tænke på sin Herre og Opretholder, når han lægger sig til sove med al den rigdom i sit hus?”

“Hvorfor skulle det genere dig så meget”, kommenterede Umm Kulthum(ra). “Hvad med alle de trængende i dit samfund og alle dine venner? Når du vågner op om morgenen, så del det iblandt dem.”

“Allah velsigne dig. Du er sandelig storslået, datter af en storslået mand”, sagde Talhah(ra) til hans kone. Om morgenen samlede han sine penge i små sække og delte dem ud blandt de fattige Muhajirin og Ansar.

Det er berettet, at en mand kom hen til Talhah(ra) for at spørge om hjælp, og fortalte ham også, at de havde noget fælles familie forbindelse mellem hinanden.

“Denne familieforbindelse har nogen nævnt til mig før”, sagde Talhah(ra), der var kendt for sin gavmildhed blandt alle medlemmer af sin stamme. Talhah(ra) fortalte manden, at han havde lige solgt et stykke jord til Uthman ibn Affan(ra) for flere tusind dirhams. Manden kunne få pengene eller jorden, som kunne blive købt tilbage af Uthman(ra). Manden valgte pengene, og Talhah(ra) gav det hele til ham.

Talhah(ra) var velkendt for at hjælpe folk, der havde gældsproblemer, familieoverhoveder, der havde det hårdt og enker. En af hans venner as-Saib ibn Zayd(ra) fortalte om ham: “Jeg ledsagede Talhah ibn Ubaydullah på rejser og blev

hos ham i hans hjem, og jeg har aldrig set nogen mere generøs med penge, klæder og mad end Talhah.”

Ingen undren, at han blev kaldt ‘Talhah den gode’ og ‘Talhah den generøse’.

Navnet Talhah(ra) er også forbundet til den første fitnah eller borgerkrig blandt muslimerne efter Profetens(saw) død.

Men Talhahs(ra) karakter og handlinger under disse svære tider beviser, at hans indblanding kun var for at søge retfærdighed og han var blandt dem, der angrede for det store postyr som mange Munafiq(dobbeltmoralske) og Mushrik(afgudsdyrkere) havde sået.

Urolighedens frøer var sået under Khalif Uthman ibn Affans(ra) tid. Der var mange anklager og beskyldninger mod ham. Nogle urostiftere var ikke kun tilfreds med at beskylde ham men var fast besluttet på at tage hans liv. I året 35 efter Hijri stormede en gruppe af oprører ind i Uthmans(ra) hus, og myrdede ham mens han var i gang med at læse Quran. Det var en af de mest chokerende begivenheder i den tidlige historie af Islam.

Hazrat Ali(ra) blev overtalt til at acceptere ansvaret af Khalifatet og alle Muslimer gav ed til ham inklusive Talhah(ra) og Zubayr ibn Al-Awwam(ra). Talhah(ra) og Zubayr(ra) var dybt chokeret over mordet på Uthman(ra). De var forfærdet og følte stærkt, at forbryderne skulle straffes og retfærdigheden ske fyldest. Men afstrafning af morderne var ikke en nem sag, da det ikke var en simpel forbrydelse begået af få individer, men involverede en stor mængde af personer.

Talhah(ra) og Zubayr(ra) fik tilladelse af Hazrat Ali(ra) til at tage til Mekka og udføre Umrah. Der mødte de Aishah(ra), Profetens(saw) kone. Hun blev meget chokeret, da hun hørte om attentatet på Uthman(ra). Fra Mekka tog Talhah(ra), Zubayr(ra) og Aishah(ra) mod Basra, hvor store mængder var

samlet for at søge hævn over Uthmans(ra) død.

Styrkerne var højroestet over at søge hævn for Uthman(ra), og dem der støttede Hazrat Ali(ra) og mødtes ved et sted kaldt Kuraybah nær Basra. Hazrat Ali(ra) ønskede at undgå krig og løse problemerne på fredelig vis. Han(ra) brugte alle midler ved hans disposition til at opnå fred. Han(ra) klyngede sig til ethvert håb om at kunne undgå konfrontation. Men de mørke kræfter, der var på spil mod Islam og betrygget over deres store styrker, var fast besluttet på at problemerne skulle løses med en forfærdelig og blodig enden.

Ali(ra) brød ud i tårer. Han græd bitterlig da han så Aishah(ra) siddende på en kamel ved hærens forrække, der nu brød ud for at bekæmpe Ham(ra). Og da han så Talhah(ra) og Zubayr(ra), 2 nære venner af Profeten(saw) iblandt hæren, råbte han højt til dem, at de skulle komme hen til ham. Det gjorde de og Ali(ra) sagde til Talhah(ra):

“Oh Talhah, er du kommet med konen til Allahs Sendebud for at kæmpe sammen med hende...?” Til Zubayr sagde han:

“Oh Zubayr, ved Allah, jeg anråber til dig, kan du huske den dag da Profeten(saw) passerede forbi dig, da vi var i sån eller sån et sted og Han(saw) spurgte dig: ‘Elsker du Ali’ og du sagde: ‘Hvorfor skulle jeg ikke elske min fætter, og en der følger min deen...?’ ”

Ali(ra) fortsatte med at tale til dem og påmindede dem om båndet af broderskab og tro. I den sidste ende trak Talhah(ra) og Zubayr(ra) sig fra deltagelse af denne civile krig. De trak sig med det samme, da de så situationen fra en anden vinkel. Men de betalte med deres liv for den tilbagekaldelse.

Efter de havde trukket sig tilbage, en mand ved navn Amr ibn Jarmouz fulgte Zubayr(ra) og myrdede ham, mens han var i gang med sin Salah(bøn). Det siges at det var Marwan – en fætter til Uthman(ra) skød pilen, der dræbte Talhah(ra), han var

blændet af raseri og ønsket om at tage hævn for hans slægtning i stedet for at åbne øjnene og reagere på muligheden for at undgå krig og blodbad.

Mordet på Uthman(ra) skulle vise sig at være Talhahs(ra) skæbnemøde. Han deltog ikke i kampen og drabene, der fulgte med og senere blev kendt i historien som 'Krigen for Kamelen'. Sandelig hvis han havde vidst, at den fitnah ville have udartet sig til sådan en sindssyg had og bitterhed, der resulterede i så blodig et udfald, så ville han have gjort modstand. Han var ikke ivrig for at bekæmpe Ali(ra). Han var udelukkende forfærdet over mordet på Uthman(ra) og ønskede retfærdighed. Før begyndelsen af krigen, sagde han med en bevæget og rørt stemme:

"Ya Rabbi, for Uthmans(ra) skyld, tag fra mig denne dag indtil Du er tilfreds." Og da Ali(ra) stod overfor Ham(ra) og Zubayr(ra), så de korrektheden i hans position og trak sig fra slagmarken. Men stadig, i disse svære omstændigheder var martyrdom reserveret for dem.

Kamel krigen kom til en ende. Aishah(ra) realiserede, at hun havde forhastet situationen og tog til Basra, til den Hellige Moske og derefter til Medina, og distancerede sig fra konflikten. Ali(ra) forsynede hende tilrådeligt for hendes rejse og gav hende al den komfort og hæder, hun fortjente.

Da de talrige døde fra krigen var bragt sammen, ledte Ali(ra) Janazah(begravelses-bønnen) for dem alle, for dem der var med ham og dem, der var imod ham. Og da han var færdig med at begrave Talhah(ra) og Zubayr(ra) tog han afsked med dem med et tungt hjerte, et hjerte fyldt med omsorg og kærlighed.

"Jeg håber sandelig", sagde han i simple og ædle ord, "at Talhah, az-Zubayr, Uthman og jeg vil være iblandt dem, som Allah(swt) har nævnt:

"Og Vi skal fjerne fra deres hjerter enhver had og nag; som brødre, ansigt mod ansigt, vil de hvile i lejer af

ophøjethed.” – (Surah Al-Hidjr 15:47)

Så kiggede han blidt og sorgfyldt på gravene af hans brødre i deen og sagde: “Jeg har hørt med disse to ører af mine, at Profeten(saw) sagde: “Talhah og az-Zubayr er mine ledsagere i Jannah(Paradis)!”

Artiklen er skrevet af: Red-Δ7